

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 5 stycznia 2010 r. — Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Sprawa C-4/10)

(2010/C 63/56)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Strona pozwana: Oy Gust. Ranin, Patentti- ja rekisterihallituksen valituslautakunta

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008⁽¹⁾ z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (zwane dalej „rozporządzeniem nr 110/2008”) znajduje zastosowanie przy ocenie warunków dopuszczenia do rejestracji zgłoszonego w dniu 19 grudnia 2001 r. i zarejestrowanego w dniu 31 stycznia 2003 r. znaku towarowego, który zawiera oznaczenie geograficzne chronione na podstawie tego rozporządzenia?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy należy odmówić rejestracji — jako niezgodnej z art. 16 i 23 rozporządzenia nr 110/2008 — znaku towarowego, który zawiera między innymi oznaczenie geograficzne chronione na podstawie tego rozporządzenia lub tłumaczenie tego oznaczenia użyte jako pojęcie rodzajowe i jest zarejestrowany dla napojów spirytusowych niespełniających wymogów dopuszczalnego używania danego oznaczenia geograficznego, odnoszących się w szczególności do procesu produkcyjnego i zawartości alkoholu?
- 3) Niezależnie od odpowiedzi udzielonej na pytanie pierwsze, czy znak towarowy taki jak opisany w pytaniu drugim należy uznać za wprowadzający odbiorców w błąd, na przykład, co do charakteru, jakości lub pochodzenia geograficznego towarów lub usług w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. g) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG⁽²⁾ z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, zastąpionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i

Rady 2008/95/WE⁽³⁾ z dnia 22 października 2008 r. mającą na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana) (zwanej dalej „dyrektywą 89/104”)?

- 4) Niezależnie od odpowiedzi udzielonej na pytanie pierwsze, czy należy uznać, iż skoro państwo członkowskie przewidziało na podstawie art. 3 ust. 2 lit. a) dyrektywy 89/104, że znak towarowy nie zostanie zarejestrowany, a dokonana rejestracja będzie podlegać unieważnieniu, jeżeli i w zakresie, w jakim używanie tego znaku towarowego może być zabronione stosownie do przepisów prawa innego niż prawo o znakach towarowych danego państwa członkowskiego lub Wspólnoty, to należy odmówić rejestracji znaku towarowego ze względu na to, że zawiera on elementy, które naruszają rozporządzenie nr 110/2008 i z powodu których można zakazać jego używania?

⁽¹⁾ Dz.U. L 39, s. 16

⁽²⁾ Dz.U. 1989, L 40, s. 1

⁽³⁾ Dz.U. L 299, s. 25

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 19 listopada 2009 r. w sprawie T-234/06 Torresan przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG, wniesione w dniu 6 stycznia 2010 r. przez Giampietra Torresana

(Sprawa C-5/10 P)

(2010/C 63/57)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giampietro Torresan (przedstawiciele: adwokaci G. Recher i R. Munarini)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Klosterbrauerei Weissenohe GmbH & Co. KG

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-234/06 sygn. akt nr 414968, doręczonego faksem w dniu 19 listopada 2009 r.;
- uwzględnienie w całości wniosków przedstawionych przez wnoszącego odwołanie przed Sądem w sprawie T-234/06;

— zasądzenie w każdym razie kosztów całego postępowania, wyłączając w to koszty związane z postępowaniem przed obiema instancjami OHIM oraz skargą przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Naruszenie lub błędne zastosowanie przepisów prawa wspólnotowego z dziedziny rolnictwa i środków żywności.
- 2) Naruszenie lub błędne zastosowanie przepisów dotyczących ochrony konsumentów w odniesieniu do pojęcia przeciętnego konsumenta.
- 3) Naruszenie norm regulujących system językowy postępowania.
- 4) Przeinaczenie okoliczności i materiałów dowodowych, które wszystkie prowadzą do jedynego i ostatecznego wniosku, że pod każdym względem znak towarowy Cannabis posiada charakter wyłącznie odróżniający, a nie opisowy, co pozwala stwierdzić naruszenie lub błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ i wewnętrzną sprzeczność przedstawionego przez Sąd uzasadnienia posiadania charakteru opisowego przez znak towarowy Cannabis. Z tego powodu zaskarżony wyrok w sprawie T-234/06 należy w całości uchylić.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 8 stycznia 2010 r. — Staatssecretaris van Justitie, druga strona postępowania: T. Kahveci

(Sprawa C-7/10)

(2010/C 63/58)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnoszący apelację: Staatssecretaris van Justitie

Druga strona postępowania: T. Kahveci

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 decyzji nr 1/80 [z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia, utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją] należy interpretować w ten sposób, że członek rodziny pracownika tureckiego, należącego do legalnego rynku pracy państwa członkowskiego, nie może powoływać się już na ten przepis, po tym, jak pracownik otrzymał obywatelstwo państwa przyjmującego, zatrzymując jednocześnie obywatelstwo tureckie?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie to, kiedy odnośny pracownik turecki otrzymuje obywatelstwo państwa przyjmującego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 8 stycznia 2010 r. — Staatssecretaris van Justitie, druga strona postępowania: O. Inan

(Sprawa C-9/10)

(2010/C 63/59)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Wnoszący apelację: Staatssecretaris van Justitie

Druga strona postępowania: O. Inan

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 decyzji nr 1/80 [z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia, utworzoną na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją] należy interpretować w ten sposób, że członek rodziny pracownika tureckiego, należącego do legalnego rynku pracy państwa członkowskiego, nie może powoływać się już na ten przepis, po tym, jak pracownik otrzymał obywatelstwo państwa przyjmującego, zatrzymując jednocześnie obywatelstwo tureckie?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie to, kiedy odnośny pracownik turecki otrzymuje obywatelstwo państwa przyjmującego?